

عنوان مقاله:

بازاندیشی در مبانی قاعده الواحد

محل انتشار:

دو فصلنامه پژوهش های هستی شناختی، دوره 6، شماره 11 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

علیرضا شایان - کارشناس ارشد فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان

جنان ایزدی - استادیار فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان،

خلاصه مقاله:

قاعده الواحد، یکی از قدیم ترین و پرحاشیه ترین قواعد فلسفی است که همواره با مخالفتها و موافقتهای فراوان بهخصوص توسط متکلمان روبرو بوده است. بسته به تفاوت تعریف ها از مبادی تصویری این قاعده، مصداق و مجرای این قاعده نیز تغییر کرده و از وحدت صادر اول تا عدتد قوای نفس، کاربرد پیدا نموده است. مخالفان، اغلب اینقاعده را ناقض فاعلیت و قدرت و اراده مطلق خداوند شمرده اند. در این میان، در برخی از آثار سهروردی و صدرالمتالهین - که از مدافعان این قاعدهاند - نیز عباراتی وجود دارد که لازمه های جز نفی یا تریق بسیار این قاعده دربرنخواهد داشت. باید گفت برخی از حکما، از این قاعده، چونان اصل اصیل و حصن حصین دفاع کرده اند، اما با بازاندیشی در برخی مبادی این قاعده، میتوان ادله آن را مورد نقد و بازنگری قرار داد تا معلوم گردد که برای دفاع از این نظریه، میبایست از دلایل دیگری بهره جست.

کلمات کلیدی:

قاعده الواحد، صادر اول، عقول، وحدت، کثرت، سنخیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/796441>

